

Posudek vedoucího práce
Kateřina Utěšená.

Bakalářská práce Kateřiny je vyústěním jejího dosavadního studia – její snahy o malířství a nic než malířství... všechna léta od začátku studií se vždy Utěšená prezentuje osobitým silným dílem esteticky na pomezí tzv. insitního či naivního umění... ostatně proto i byla přijata... její talent je mocný... dokáže zpracovat obrazy různých formátů a bez problémů komponovat malé i velké obrazy a vždy zůstává svá... přesto že bojuje s nemocí její dílo zraje, proměňuje se a malířská jistota je výsledkem houževnaté práce... nebojácná práce s barvou i bezproblémovost v technice jejího nanášení jí dává křídla... vůbec mě nevádí a v jejím případě ani nezajímá, že není začleněna do „proudu“ toho jak se to dnes dělá či jen stěží nalezneme nějaké současné vlivy... naopak – jen ať si je svá... stejně, tak jako tak, proplouvá světem malířství a moderní životní filozofií a světovými názory, kterýmžto nelze se vyhnout a ovlivňují nás všechny... je vidět že má ráda modernu, že má ráda malíře barevné a živočišné a že ji nejsou blízcí intelektuální spekulanti či konceptuální formalisti – je to prostě žena malíř z rodu goghů nebo russoů prostě barvou milujících expresionistů impresionistů a dalších ionistů a dalších a dalších kteří prostě malovali a barvou se zahlcovali a jakékoliv téma jim bylo dobré... současné dílo které předkládá je plně prostorů pohádkových vizí a citací jejich oblíbených mistrů... a zdá se mi být vlastně velmi postmoderní... zvolila si jako téma a inspiraci právě díla jí blízkých klasiků světového malířství a po svém přetavila upekla a utěšila jména vpravdě zvučná... vycítila jejich romantičnost i naivnost a děckou průzračnost pohledu na svět a co vlastně vize či vidění světa je... sama k tomu říká: „... vybrala jsem si obrazy starých mistrů, protože mně oslovily... Impresionisty mám ráda již od puberty tak proto byl Monet prvním odkazem, jeho plenérové malířství je naprosto úchvatné, což i mně inspirovalo trávit několik let pobýváním v samotné přírodě. Stejně jako doposud, miluji malování v plenéru. Jednou jsem vyšla ven za krásného letního dne, malovala jsem a najednou se strhla bouřka, schovala jsem se pod strom a malovala krajinu v dešti. Stejně jako Monet беру krajinu jako propojení se sebou samou, je v ní tolik nádherných detailů. Moreau mi ukázal nakolik je ženská část mně samotné důležitá...“ už z těchto slov a jejich seřazení je patrné kam a proč a jak Utěšená směřuje a tihne – je to tak - je to romantik a naiva a tvrdohlavec a osobnost... buduje si svůj svět - své systémy interpretací či inspirací malířstvím i sebe samou... její obrazy, ač nad nimi občas krouším hlavou nemohu než podporovat a být jejímu vývoji nápomocen... což jsem také trpělivě dělal a dělám a vždy jsem překvapován... bakalářskou práci hodnotím A – což je stejně nepodstatné...

Prof. Martin Mainer

